

Kısaca üniversite yıllarınızdan ve ilk hekimlik sürecinizden bahseder misiniz?

Üniversiteye ilk 1976 yılında Ankara'da Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde başladım. İlk yılımız boykot ve kavgayla geçti! Babamın da ısrarıyla yeniden sınavlara girip İzmir'e Ege Dış Hekimliğine gittim. Orada da bir yıl okuduktan sonra Ege Tıp'a geçtim ve 1984 Kasım'ında mezun oldum, Aralık'ta Ankara Keskin Merkez Sağlık Ocağında mecburi hizmetim başladı ve yine Ankara'nın bir ilçesi olan Bala ile birlikte uzun yıllar devam etti. Sonra istifa ve İstanbul. Hekimlik mesleği istifa edince bırakılacak ya da artık yapmıyorum dediğinizde ayrılacağınız bir meslek değildir. İstanbul'da özel sağlık sektöründe çalıştım ve yaklaşık 25 yıl kurucusu olduğum özel bir hastanenin yönetim kurulu başkanlığını yürüttüm.

Benim çok sevdiğim bir cümle var: “Kasabalarda hayat bozkırda yapılan yolculuklara benzer. Her tepenin ardında “yeni ve farklı bir şey” çıkacakmış duygusu, ama her zaman birbirine benzeyen, incelen, kıvrılan veya uzayan tekdüze yollar...” Yanlış bilmiyorsam meslekte ilk yıllarınıza ait bir cümle. Albert Camus'un Sisifos göndermelerini anımsatıyor. Bu düşünceye tezat çok aktif bir yaşamın içerisinde görüyorsunuz sizi. Bunu biraz açar mısınız?

Orta Anadolu'nun ortasında yer alan Avanos isimli bir kasabada doğdum. Orada büyüdüm, ilk orta ve liseyi orada okudum. Hekim olduktan sonra da uzun yıllar kasabalarda çalıştım. Kendi akrabalarımın, dost ve arkadaşlarımdan hekimiydim sanki. İstanbul'da geçen 30 küsur yıl ise dediğiniz gibi tezat bir hayat serdi önüme. Kentin dinamiği ve olanakları da bunu kolaylaştırdı. Konfor alanını terk etmekten çekinmeyen, sürekli merak eden, konuşmak yerine yapan biri oldum hep.

Sinema, edebiyat, senaryo gibi farklı birçok alanda başarılı işlere imza attığınızı görüyoruz. Çehov'un kendi hikayecilik süreci ile ilgili düşüncelerini hatırlayacak olursak hekimlik mesleğiniz bu uğraşlarınızda size nasıl katkı sağladı?

Ne yaparsam yapayım her seferinde kendi kendime "iyi ki hekim olmuşum" dedim. Yapıp ettiğim tüm işlerde hekimlik beni sahaya hep bir adım önde başlattı. Hastalarımı, onların yakınlarına şükran borçluyum. Anlattıkları hikayelerin sır kâtiibi oldum. Onlar iyileşirken ben de şifa buldum. Onları tanıırken kendimi fark ettim.

Hikâye, şiir gibi farklı türde yazı ve kitaplarınız olduğunu biliyoruz. Bizde ve dünya edebiyatında kendinize örnek aldığınız yazarlardan kısaca bahseder misiniz?

Hikâyede başucum biliyorsunuz Çehov'dur. Elbette diğer Rus klasikleri. Dostoyevski, Tolstoy. Bizdeki karşılığı galiba M. Şevket Esendal. Refik Halit'in kalemine hayranım. Kemal Tahir ve Orhan Kemal'siz olmaz. Ayrıca Mehmet Günsür ve Vüsa't O Bener. Şiir için ilk isim Turgut Uyar. Edip Cansever, Ergin Günçe ve Ahmet Erhan.

“Bir Zamanlar Anadolu'da” filminin senaryosunu yazarlardan biri de sizsiniz. O filmi izleyen her meslektaşım filmin büyüsü içinde kaybolmuştur. Muhtemelen kırsalda çalışan her doktorun benzer bir "otopsi" macerası vardır. Filmin senaryosu sürecinden biraz bahseder misiniz?

Filmde anlatılan hikâye mecburi hizmetin ilk yıllarında (1984 ya da 85) Keskin'de başımdan geçen bir olaydır. 3 Maymun'da beraber çalıştığım Nuri Bilge'ye anlattım hikâyeyi ve çalışmaya karar verdik. Eşi Ebru Ceylan da katıldı senaryo yazımına. Yaklaşık 3-4 ay sürdü bu çalışma. Hazır olunca aynı kasabada ve olayın geçtiği gerçek mekanlarda çekim yaptık. 25 yıl önce bu olaya dair tuttuğum günlük senaryo yazım sürecinde yol gösterici oldu.

Klasik anlamda bir tiyatro eğitimi almadığınızı biliyorum. Oyunculuk yaparken kullandığınız teknikten bahseder misiniz acaba?

Ben rol yapmayı bilmediğim için bir karakteri taklit etmek yerine o olmayı tercih ediyorum. Benim alaylı olmam kamera önünde avantaja dönüştü. Söz hamalı olmam. Senaryoda yazılmayanı oynamaya çalışırım. Japon kabuki tiyatrosundaki oyunculuk türüne benziyor sanki: Sahnede kendini en ön sırada oturan seyirci gibi seyredebilmek!

Bizde ve dünya sinemasında kendinize örnek aldığınız yönetmen, oyuncu ve senaristlerden bahseder misiniz?

Türkiye'deki birçok iyi yönetmenin filminde oynadım. Çok şey öğrendim onlardan. Eskilerden Erksan, Akad ve Yılmaz Güney tabii ki. Yabancılarda ise başta Kieslowski gelir. Bergman, Tarkovski ve Kurosava. Oyuncu olarak Daniel Day- Lewis, Robert de Niro, M. Brando ve A. Hopkins